

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

23. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně. Ježíš jim pak přikázal, aby o tom nikomu neříkali. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali.

Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“ (Mk 7,31-37)

Pomůcky: hra na tichou poštu

Milé děti, dnes jsme v evangeliu slyšeli o velikém dobru. Nejprve to dobro udělali přátelé jednoho velmi postiženého člověka. Víte, o jakém postižení se tam mluvilo? (*nechte reagovat děti*) Ano, mluvilo se tam o hluchotě a němotě. Toto postižení je často spojené a znamená, že postižený člověk nejen neslyší, ale nemůže ani srozumitelně mluvit. Můžeme si zahrát hru na tichou poštu. Já vám nyní řeknu jedno slovo a vy se ho pokuste šeptem předat druhému přímo do ucha. Jestli se vám podařilo slovo nezkomolit, máte dobré uši. Jestli na konci vyšlo zcela jiné slovo, než bylo na začátku, můžeme si uvědomit, že bez správné výslovnosti je každá komunikace velmi obtížná. Hluchoněmý člověk vydává pouze nesrozumitelné skřeky a nikdo mu nerozumí. Nemůže komunikovat, a proto se u něho jedná o jedno z nejtěžších postižení, které člověk může mít. Jen si to sami představte. Něco by vás bolelo, chtěli byste to mamince nebo tatínkovi říct a nešlo by vám to. Potřebovali byste s něčím pomoci a neslyšeli byste žádnou radu. Chtěli byste něco jíst a nedokázali byste to rodičům říct. Chtěli byste si hrát s kamarády, ale neslyšeli byste je. Sami vnímáte, že takový život musí být velmi těžký. V evangelním příběhu jsme slyšeli, že takto postižený člověk měl přátele, kteří pro něj něco podstatného udělali. Vzpomene si někdo, co? (*nechte reagovat děti*) Dovedli ho za Ježíšem a protože on sám mluvit nemohl, prosili za něj, aby ho uzdravil. Takže neměl víru v Ježíše jen ten hluchoněmý, ale v uzdravení od Syna člověka museli věřit i jeho přátelé. Na tomto příběhu můžeme vidět, že opravdové přátelství má obrovskou cenu. Protože víte, co se stalo pak? (*nechte reagovat děti*) Ježíš si toho hluchoněmého vzal stranou a poté, co s povzdechem vzhlédl k nebi, uzdravil toho člověka z jeho hluchoty a němoty. Můžeme si všimnout, že Ježíš se stále obrací ke svému Otci v nebi. Spolu s Ním a s Duchem svatým koná to druhé dobro v dnešním úryvku. A jakým slovem Ježíš uzdravil? (*nechte reagovat děti*) Slovem „effatha“ – „otevři se“. Co tedy máme dělat my? I my se otevírajme dobrým přátelům, kteří nás vedou k Ježíši. I my si nechávejme otevírat naše srdce dobru a konejme tak, jak ti přátelé hluchoněmého z dnešního příběhu.